

Arrest

nr. 106 656 van 12 juli 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kazachse nationaliteit te zijn, op 25 maart 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag van 7 maart 2013.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 mei 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Helen VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat Dimitri VANDENBROUCKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Anneleen DE MEU, die loco advocaat Edda MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster diende op 29 december 2011 een eerste asielaanvraag in. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de staatlozen weigerde haar op 28 januari 2013 de vluchtelingenstatus evenals de subsidiaire bescherming. Zij werd op 6 februari 2013, onder een bijlage 13quinquies, bevolen het grondgebied te verlaten. Op 4 maart 2013 diende zij een tweede asielaanvraag in. Het Bestuur weigerde op 7 maart 2013, onder een bijlage 13quater, die asielaanvraag in overweging te nemen. Het betreft de bestreden beslissing.

“Overwegende dat betrokkene op 29.12.2011 voor het eerst een asielaanvraag indiende in België; haar echter op 29.01.2013 zowel de vluchtelingenstatus, als het statuut van subsidiaire bescherming geweigerd werd vanwege het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS); betrokkene op-04/03/2013 een tweede asielaanvraag indiende, waarbij zij verklaart niet naar haar land van herkomst te zijn teruggekeerd; betrokkene hierbij een begeleidende brief van de rechtbank van

Kostanay (Kazachstan) (dd. 15.08.2012) naar voren brengt, alsook een afschrift van een vonnis (dd. 10.08.2012) betreffende Mikhpulov Khalmurad, waarin ook de familienaam van betrokkene vermeld wordt betrokkene aan de hand van deze documenten wil aantonen dat ze wel degelijk een relatie had met Mikhpulov-Khalmurad; betrokkene stelt dat ze deze documenten recent zou ontvangen hebben via een zekere Dzoldos, die naar België reisde om tweedehandsproducten aan te kopen, maar betrokkene deze bewering niet weet te staven met enig begin van bewijs; betrokkene dan ook niet kan aantonen dat ze deze documenten niet gedurende haar vorige asielpcedure in haar bezit had en ze deze reeds toen niet had kunnen aanbrengen; er bovendien reeds gedurende de vorige asielpcedure van betrokkene, door de Belgische asielinstanties geen geloof kon gehecht worden aan bewering dat betrokkene zou vervolgd worden door de Kazachse veiligheidsdiensten; voornoemde documenten niet van die aard zijn dat ze deze appreciatie kunnen wijzigen, aangezien hiervan geen enkele melding wordt gemaakt; betrokkene tenslotte stelt dat ze haar dochter terug bij haar wil; haar ex-man hun dochter immers niet terugbracht, nadat ze de vakantie bij hem had doorgebracht; dergelijke motieven echter geen uitstaans hebben met de Conventie van Genève en er dan ook geen verder gevolg aan kan gegeven worden; betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielpcedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen ..."

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een eerste middel aan:

"Schending van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de wet van 15 december 1980. art. 3§2 VERORDENING fF.r/1 Nr. 343/2003 VAN DE RAAD van 18 februari 2003 en art. 51/5 al.2 Wet van 15 december 1980. artikel 48/4 en 51/8 Vreemdelingenwet. De beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken, dd. 07.03.2013 is in strijd met de art 2 en 3 van Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Aan de motiveringsplicht die door deze wet wordt opgelegd is niet op een voldoende wijze voldaan. In toepassing van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, moeten de administratieve beslissingen gemotiveerd zijn. Deze vereisten van motivering viseert zowel de beslissing die aan de vreemdeling het bevel geeft het grondgebied verlaten als de vrijheidsberovende beslissing. (Zie Cass., 18 december 1996) De Raad van State heeft reeds de gelegenheid had om zich verschillende keren uit te spreken omtrent de vereiste van motivering die voortvloeit uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, evenals het artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen door te oordelen dat de vereiste motivering bestaat uit het aangeven in de handeling van de overwegingen in rechte en in feite die als grondslag van de beslissing dienen; " De vereiste motivering bestaat uit het aanduiden, in de handeling, van de overwegingen in rechte en in feite die als grondslag van de beslissing dienen "(vrije vertaling). Een stereotiepe motivering kan niet volstaan in dat opzicht. Er moet echter worden vastgesteld dat de motivering van de beslissing volledig stereotiep is. Er blijkt niet uit de beslissing dat de Dienst Vreemdelingenzaken de zorg heeft genomen om een juist evenwicht tot stand te brengen tussen het beoogde doel en de ernst van de aantastingen aan de fundamentele rechten van verzoekster. De Dienst Vreemdelingenzaken ging in de fout door de aangehaalde argumenten te negeren door te stellen dat deze een nieuwe asielaanvraag in België niet verantwoorden. Die formulering, die een principieel standpunt verwoordt, zonder een concreet onderzoek van het dossier, is in strijd met de motiveringsverplichting. Het staat buiten kijf dat de Dienst Vreemdelingenzaken zich schuldig maakte aan standaardformuleringen, zonder dat zij dit dossier concreet heeft onderzocht. De Dienst Vreemdelingenzaken beschikt in deze over een appreciatiebevoegdheid. Zij dient deze uit te oefenen en haar beslissing te motiveren zodat verzoekster ingelicht wordt over de redenen die haar ertoe geleid hebben om die beslissing te nemen zonder een duidelijke beoordelingsfout te maken. (R/v.St. nr. 100.572 van 7 november 2001). Het staat buiten kijf dat er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beoordelingsfout werd gemaakt, door geen rekening te houden met het feit dat verzoekster nieuwe stukken heeft voorgelegd.

Er worden door verzoekster in het kader van deze nieuwe asielaanvraag een nieuw stuk voorgelegd, met name het vonnis in de rechtszaak die werd gevoerd tegen verschillende leden van een

extremistische groepering die mensen uit Kazachstan smokkelden om hen te laten deelnemen aan gevechtsacties in Afghanistan en Pakistan. Verzoekster kan hiermee de kritiek van het CGVS opvangen, als zou zij niet betrokken zijn bij de zaak van mensensmokkel en om deze reden door de Kazachse autoriteiten zou worden gezocht. Het door verzoekster aangewende nieuwe stuk, toont onomstotelijk aan dat cliënte betrokken was in deze zaak en vervolgd dreigt te worden door de Kazachse veiligheidsdiensten. Tevens legde verzoekster foto's voor die aantonen dat zij wel degelijk een relatie heeft gehad met Khalmurat Mukhpulov. De door verzoekster voorgelegde foto's laten er geen twijfel over bestaan dat er weldegelijk sprake was van een relatie. Verzoekster kan enkel maar verklaren dat zij niet eerder over deze stukken beschikte. Zo dit wel het geval was geweest, had zij hoger beroep ingediend tegen de afwijzing van de eerste asielaanvraag. De eerbiediging van het gezag van gewijsde maakt het niet mogelijk om de beoordeling van de feiten die door het CGVS werd verricht in het kader van de vroegere asielaanvraag, in twijfel te trekken, onder voorbehoud van een nieuw element (art. 39/76, par. 1, 4e lid vreemdelingenwet) dat aantoonde dat deze evaluatie verschillend zou zijn geweest indien ze tijdig ter kennis zou zijn gebracht van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Aangezien de nieuwe ingediende elementen aantonen dat de beslissing verschillend zou zijn geweest, is de geloofwaardigheid van het relaas van verzoekster betreffende haar vrees voor vervolging (art. 48/4 vreemdelingenwet) hersteld. Hoewel er mogelijks twijfel blijft bestaan betreffende enkele aspecten van het relaas, zijn er voldoende aanwijzingen van de gegrondheid van de vrees opdat verzoekster het voordeel van de twijfel zou kunnen genieten. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft zich bovendien niet beperkt tot een onderzoek van het nieuwe karakter van de voorgelegde elementen maar heeft de inhoud ervan beoordeeld ten opzichte van de vrees voor vervolging van een Kazachse asielzoeker op een wijze die de bevoegdheid die hem door artikel 51/8 vreemdelingenwet is verleend te buiten gaat. De motivatie dat er geen nieuw element werd aangebracht in de nieuwe asielaanvraag is fout en onvoldoende. De beslissing tot weigering de verklaring in aanmerking te nemen, dient dan ook worden vernietigd (R.v.St. nr. 56.999, 13 december 1995 <http://www.raadvst-consetat.be> (7 januari 2000); Rev.dr.étr. 1996, 384, noot; T.Vreemd. 1996, 36, noot DE MOFFARTS.) Dit nieuwe bewijs van een vroegere situatie maakt een nieuw gegeven uit in de zin van art. 51-8 Vreemdelingenwet. De onontvankelijkheidsexceptie als gevolg van een gebrek aan nieuwe gegevens in de zin van nr. 51-8 Vreemdelingenwet kan niet worden weerhouden. R.v.St. (vakantiekamer) (5e k.) nr. 97.954, 25 juli 2001 A.P.M. 2001 (samenvatting), afl. 7, 166; JT 2001 (verkort), 614 en <http://jt.larcier.be> (1 juli 2008); Journ. proc. 2001, afl. 419, 20; Rev.dr.étr. 2002 (samenvatting), afl. 119, 481; <http://www.raadvst-consetat.be> (19 september 2001); T.Vreemd. 2001, 330. Schending van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel. Het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de genomen beslissing dient voort te spruiten uit een zorgvuldig onderzoek en een beslissing moet zijn die door ieder ander redelijk denkend mens of orgaan zou kunnen worden genomen en die men als een redelijk verantwoorde beslissing zou kunnen zien en aanvaarden. In casu weigert de Dienst Vreemdelingenzaken de aangevoerde gegevens te controleren en heeft zij onmiddellijk beslist om een weigering tot in overwegingname uit te vaardigen. Er wordt dus geen enkel onderzoek gedaan, zodat van een redelijk onderzoek geenszins sprake kan zijn. De bestreden beslissing werd dan ook geenszins op redelijke wijze genomen. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft haar aanvraag echter afgewezen op basis van enkele elementen die zij hoegenaamd niet verantwoord motiveert. Het redelijkheids- en voorzorgsbeginsel verplicht de overheid bij het nemen van beslissingen de nodige terughoudendheid aan de dag te leggen. Indien de Dienst Vreemdelingenzaken het asioldossier enigszins zorgvuldig had onderzocht, dan zou nooit tot weigering tot in overwegingname in hoofde van verzoekster zijn besloten. De Dienst Vreemdelingenzaken beslist onvoldoende gefundeerd tot de aflevering van de weigering tot in overwegingname zonder rekening te houden met de hierboven aangehaalde argumenten, hetgeen niet redelijk is.

2.1.2. Verzoekster verwijt de verwerende partij een stereotiepe motivering en stelt dat zij wel degelijk nieuwe element heeft aangebracht die door het Bestuur beoordeeld werd op de inhoud en niet op het nieuwe karakter.

Als nieuwe gegevens bij meervoudige asielaanvragen kunnen worden beschouwd, alle gegevens die betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de procedure waarin de asielzoeker ze had kunnen aanbrengen.

Het begrip "nieuwe gegevens" heeft niet enkel betrekking op de bewijsmiddelen op zich, maar ook op de inhoud ervan. De stukken die thans worden voorgelegd kunnen weliswaar "nieuw" zijn in die zin dat ze nog niet eerder ter kennis werden gebracht van de verwerende partij, maar verzoeker maakt niet aannemelijk dat die betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de afwijzing van zijn eerste asielaanvraag.

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet bepaalt:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag, niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen. (...)"

De bevoegdheid die artikel 51/8 van de vreemdelingenwet de verwerende partij toekent, is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. (cf. RvS 13 december 2011, nr. 216.840)

Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen. Hieruit volgt daaruit dat gegevens die aanleiding kunnen geven tot een onderzoek ten gronde van een tweede of volgende asielaanvraag, steeds:

- nieuw moeten zijn: dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn: dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet
- cumulatief aanwezig moeten zijn.

De elementen die verzoekster bij haar tweede asielaanvraag aanbrengt, namelijk een begeleidende brief van de rechtbank van Kostanay - Kazachstan, van 15 augustus 2012, en een afschrift van een vonnis, van 10 augustus 2012 betreffende Mukhpulov Khalmurad, kunnen niet als nieuwe elementen aanvaard worden, aangezien verzoekster niet aantoonde dat zij die documenten niet gedurende haar vorige asielpprocedure in haar bezit had en dat zij ze toen niet had kunnen aanbrengen, noch er melding van gemaakt had.

De aangehaalde elementen kunnen weliswaar "nieuw" zijn in de zin dat ze nog niet eerder ter kennis werden gebracht van de verwerende partij, doch verzoekster maakt niet aannemelijk dat ze betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de afwijzing van zijn eerste asielaanvraag. In casu hebben alle "nieuwe" aangehaalde elementen betrekking op de gebeurtenissen die aanleiding hebben gegeven tot de eerste asielaanvraag en waaraan het CGVS, na onderzoek ten gronde, geen geloof kon hechten en waartegen zij geen beroep indiende bij de Raad. Verzoekster brengt aldus geen nieuwe elementen aan m.b.t. tot feiten en situaties die zich na het afsluiten van haar vorige asielpprocedure hebben voorgedaan.

De loutere bewering dat de stukken niet eerder konden worden bekomen, of het loutere gegeven dat de stukken pas aan verzoekende partij ter kennis werden gebracht nadat de laatste asielpprocedure werd beëindigd, volstaan niet om aanleiding te geven tot het ten gronde onderzoeken van een tweede of volgende asielaanvraag.

Uit artikel 51/8 van de vreemdelingenwet volgt dat de nieuwe gegevens betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen (R.v.St., nr.143. 020, 13 april 2005; R.v.St., nr.143.021, 13 april 2005). Het begrip "nieuwe gegevens" heeft bijgevolg niet enkel betrekking op de bewijsmiddelen op zich, maar ook op de inhoud ervan. (R.v.St., nr. 163.610, 16 oktober 2006)

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in

kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 13 2.710). Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De motieven die de bestreden beslissing onderbouwen, kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. De bestreden beslissing gaat in op de door haar aangehaalde elementen en neergelegde bewijsstukken. Uit het verzoekschrift blijkt ook dat zij die motieven kent, zodat een schending van de formele motiveringsplicht niet wordt aangetoond.

In zoverre verzoekster de schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel, dient erop te worden gewezen dat het zorgvuldigheidsbeginsel aan de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (R.v.St., nr. 107.624, 11 juni 2002).

Uit voorgaande bespreking blijkt dat verzoekster er niet in slaagt aan te tonen met welke feiten of gegevens, die aan verweerder gekend waren of gekend dienden te zijn op het ogenblik van de beslissing, geen rekening werd gehouden. Nu geen kennelijke wanverhouding werd aangetoond tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van deze beslissing kan verzoekster ook niet gevolgd worden waar zij stelt dat het redelijkheidsbeginsel geschonden werd. Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. Verzoekster voert een tweede middel aan:

“De verwijdering van een vreemdeling door een contracterende staat kan, in voorkomend geval, een probleem opleveren in het licht van art. 3 E.V.R.M. wanneer er ernstige en bewezen redenen zijn om te geloven dat de betrokkene, indien men hem uitwijst naar het land van bestemming, er een daadwerkelijk risico loopt om te worden onderworpen aan een onmenselijke of vernederende behandeling. De bescherming die in dit opzicht wordt verzekerd door art. 3 E.V.R.M. is ruimer dan die welke wordt voorzien door het Internationaal Verdrag van Genève 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen. De door art. 3 E.V.R.M. geboden bescherming heeft ook een absoluut karakter en lijdt geen enkele uitzondering. (R.v.St. nr. 97.536, 6 juli 2001 <http://www.raadvst-consetat.be> (6 april 2002);, Rev. dr. étr. 2001, 469, noot) Verzoekster is de mening toegedaan dat zij opnieuw het slachtoffer zal worden van bedreigingen en mishandeling, ingeval van terugkeer. Verzoekster wijst er dan ook terecht op dat zij ingeval van terugkeer het slachtoffer zal worden van een onmenselijke of vernederende behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM). Indien verzoekster teruggewezen zou worden naar Kazachstan zal dit bovendien een zodanige psychologische ontreddeuring teweegbrengen bij verzoekster. Een gedwongen terugkeer zal in dit geval overeenstemmen met een behandeling die door art. 3 E.V.R.M. verboden is.”

2.2.2. Verzoekster beperkt zich tot loutere beweringen die zij geenszins staft. In het kader van artikel 3 van het EVRM is nochtans vereist dat zij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Zij moet deze beweringen staven met een begin van bewijs. Zij moet concrete, op haar persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden volstaat op zich niet (RvS 27 maart 2002, nr. 105 233; RvS 28 maart 2002, nr. 105 262; RvS 14 maart 200 2, nr. 104 674; RvS 25 juni 2003, nr. 120 961 ; RvS 8

oktober 2003, nr. 123 977). Bovendien dient te worden vastgesteld dat haar vluchtrelaas reeds werd onderzocht door de Commissaris- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen die op 28 januari 2013 stelde dat er geen geloof gehecht kon worden aan verzoeksters vluchtrelaas.

De verwerende partij is er niet toe gehouden om, bij gebrek aan het bestaan van nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet, opnieuw een onderzoek te voeren naar het mogelijk bestaan van een schending van artikel 3 EVRM omdat dit artikel inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4 § 2 van de vreemdelingenwet, ter gelegenheid van de eerste asielaanvraag onderzocht door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aangezien verzoekster met haar eerste middel niet aantoont dat de verwerende partij onterecht oordeelde dat zij in het kader van haar tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet aanvoerde, is het tweede middel ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. L. JANS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS

M. MILOJKOWIC